

Kristuse Arm

Nr 2 / 2008 a. sügis

Teie olete armu läbi päästetud usu kaudu, ja see ei ole teist enestest, vaid see on and Jumalalt – mitte tegudest, et ükski ei saaks kiidelda. Ef 2:8, 9

See on lõpetatud

Kui nüüd Jeesus oli võtnud äädikat, ütles ta: "See on lõpetatud", ja langetanud pea, heitis hinge. Jh 19:30

Mis on lõpetatud? – Töö, mida Jeesus oli tulnud maailma tegema, on lõpetatud. Jeesus viis oma ülesande täide. Ta maksis meie kõikide patuvõlad oma verega. Kogu päästetöö on ära tehtud, mille kaudu kogu inimkond on saanud õigeks, pühaks ja taeva Isale kõlblikuks. Midagi lisada pole vaja. Taevas on meile avatud, meid on juba sinna toodud, nimelt Jumala poolt vaadatuna. Ta ei nõua meilt enam midagi, vaid ta kiidab meid heaks Jeesuse tõttu.

Sellest sõnumist ei tohi me mitte kunagi mööda minna ega seda selja taha jätta, vaid see peab olema ikka meie südames ja suus kuni surmani, sest see on taeva võti. Ometi on inimeste tavaline reaktsioon sellele sõnumile, et seda nad juba teavad. Kes nõnda mõtleb, ei näe ega mõista Jeesuse päästetöö sisu. Aga kes on isiklikult kogenud pääste tähtsust, see ei lähe siit kuhugi edasi, vaid armastab seda sõnumit ja ehitab oma elu selle peale.

Kui kuulutatakse, et Jeesus on juba teinud kõik meie pääste jaoks ja et me oleme selle töö kaudu juba päästetud, siis tekib küll küsimusi: "Mis mõte on siis meeleanandusel ja kõigel mis õige pöördumise juurde kuulub ning pühitsemisel?" Vastus sellele on, et õige meeleanandus ja pöördumine on uskumine

Jeesuse lõpetatud ja täideviidud töösse. Kui sellesse usume, jätame ühtlasi selja taha meie omad asjatud katsed oma tööga Jumala armu ära teenida. Siis me ütleme koos apostel Paulusega: *Mis mulle enne oli ka-*

suks, seda ma olen arvanud kahjuks Kristuse pärast. Jah, enamgi: ma pean kõike kahjuks Issanda Kristuse Jeesuse kõikeületava tunnetuse

kõrval. Tema pärast olen ma mineetanud kõik selle ja pean seda pühkimeks, et saada kasuks Kristust ja et mind leitaks tema seest ega oleks mul oma õigust, mis tuleb Seadusest, vaid see õigus, mis tuleb Kristusesse uskumisest, see, mille Jumal annab usu peale. Fl 3:7-9.

Pühitsemise puhul pole olemas muud pühitsemist kui see, mille Jeesus on meile ristil surres andnud ja millega ta on meid juba riietanud. Me oleme tema veres juba pühitsetud. Aga kui me räägime igapäevastest pühitsemisest, tähendab see seda, et me tuletame meelde Jeesuse pühitsemistööd ja toidame sellega hinge. Jumala poolt tõeks kuulutatu saab siis tõeks ka meie arusaamise kohaselt, nii et meie süda täitub rahu ja rõõmuga. Kui me ei saaks Kristuse tööst midagi teada, mis kasu sellest tööst siis meile oleks? Seepärast käsib Issand meil seda inimestele õpetada ning neid sellega pühitseda.

Meie lihalik mõistus ei pea küll sammu selle sõnumiga, mille kohaselt kõik meie päästet puudutav on Kristuses juba valmis. Küsitakse: "Mis sünnib, kui kõiksugused patused, langened ja pööramatud inimesed võtavad seda sõnumit enda kohta tõena?" Vastus on, et nad saavad sellega pööratud, nad saavad õigeks ja igavesti õndsaks. Apostel Paulus kirjutab: *Siin ei ole erinevust, sest kõik on pattu teinud ja ilma jäänud Jumala kirkusest ning mõistetakse*

õigeks tema armust päris muidu, lunastuse kaudu, mis on Kristuses Jeesuses, kelle Jumal on seadnud tema veres lepitushovriks usu kaudu. Rm 3:21-25.

Teine tavaline vastuväide on: "Kas mitte sellise vaba ja kerge armuõpetuse omandamine ei vii kergemeelsusse ja lodevatesse elukommetesse?" Vastus on, et Issand on kutsunud meid seda sõnumit kuulutama, et need, kes seda vajavad, sellest teada saaks. Kuritarvitusi ei saa takistada, aga evangeeliumi kuritarvitajad tunnistavad oma teoga, et nad ei ole evangeeliumit tõsiselt vastu võtnud, sest evangeelium on vägev ja uuendav jõud, kes ei jäta inimest ükskõikseks, kuna selle sees on Jumala Vaim. Arvamus, nagu oleks evangeeliumisse kerge usuda, on vale. Sellest tunnistavad inimeste endi vastuväited. Miks nad evangeeliumi hülgavad, kui seda oleks nii kerge vastu võtta? Nad hülgavad evangeeliumi seetõttu, et see on inimlikule mõistusele arusaamatu. Paulus kirjutab: *See on juutidele ärrituseks ja paganaille narruseks, ent neile, kes on kutsutud, olgu juutidele või kreeklastele, on ta Kristus, Jumala vägi ja Jumala tarkus.* 1 Kr 1:23,24.

Küll nad usuksid seda, kui Kristuse päästetöö kõrval tohiks arvesse võtta ka inimese omi teeneid nagu kahetsust, usku ja head tahet. Seepärast segatakse evangeeliumisse inimeste poolt usinasti nõudmisi ja eeldusi. Öeldakse, et me peaks leidma oma südamest seda ja seda, et olla päästetud. Aga see pole enam Jumala evangeelium.

Ka uskuvate vanale lihale on puhas evangeelium vastuvõtmatu. Seepärast toimub meie sees ikka võitlus, kui vajame hinge ja usu poolt Jumala armu, aga liha ja kurat avaldavad vastupanu. Evangeeliumi omandamine pole kerge, vaid raske. Seepärast Jeesus ütleb: *Võideldge, et minna sisse kitsast uksest, sest paljud, ma ütlen teile, püüavad minna, aga ei suuda!* Lk 13:24. Keegi mitte ei võta evangeeliumit endale, vaid see antakse kingiks Jumala armust. Ja

kes selle saab, peab selle eest kogu eluaja võitlema oma liha, maailma ja kuradi vastu. Aga tasub hästi võidelda, sest evangeelium on suurem ja väärtuslikem aare kui taevas ja maa.

Apostel Paulus kuulutab oma kirjas efesoslastele, mis on puhas

evangeelium: *Teie olete armu läbi päästetud usu kaudu ja see ei ole teist enestest, vaid see on and Jumalalt – mitte tegudest, et ükski ei saaks kiidelda.* Ef 2:8,9.

Ta ütleb sedasama, mida tähendavad Issanda sõnad '**See on lõpetatud**': Teie olete armu läbi päästetud – Kristuse vere läbi, ilma oma tegudeta, sellistena kui te olete, kõigel moel patustena ja jumalakartmatutena. Sedasama selgitab Paulus ka teisel kohal: *Jumal teeb nähtavaks oma armastuse meie vastu sellega, et Kristus suri meie eest, kui me olime alles patused.* Rm 5:8.

Seda evangeeliumit me omandame, nagu öeldakse, 'usu kaudu' ja puhta annina. See on and, mis on olnud valmis ja meile antud juba kahe tuhande aasta eest. Jumal on seda veel ristimisega meile isiklikult kinnitanud ja nüüd andakse sellest meile teada.

Nüüd kuulutab Püha Vaim: *Tule! Ja see, kes kuuleb, öelgu: Tule! Ja januneja tulgu! Kes tahab, võtku eluvett ilma tasuta!* Ilm 22:17.

*

Kui me siis oleme kuulnud Jeesuse sõnu '**See on lõpetatud**' ja oleme saanud teada, et kõik, mis meie pääste ja igavese õndsuse juurde kuulub, on tema lõpetatud töö kaudu valmis tehtud, nii et me oleme

tema vere hinnaga patuvõlast päästetud, õigeks ja pühaks tehtud ning seejärel ristimise kaudu Jumala lapsiks ja taeva pärijateks võetud – siis algab meil päris uus aeg. Kuna ta on meid oma verrega vabaks ja enda omaks ostnud, siis me ei ole enam ebaus ja kuradi orjad, vaid Issand

on meie uus tööandja, kes annab meile ülesandeid, taevalisi ja imelisi ülesandeid. Issand kutsub meid nüüd tööle oma viinamäele ja tema käsk kõlab:

Minge kõike maailma, kuulutage evangeeliumi kogu loodule! Mk 16:15. Paulus kirjutab: *Kuidas nad saaksid uskuda sellesse, kellest nad ei ole kuulnud? Kuidas nad saaksid kuulda ilma kuulu-*

tajata? Kuidas aga saadaks kuulda, kui ei olda läkitatud? Rm 10:14.

Mingem siis kohe Jumala viinamäele! *Lõikust on palju, töötegijaid aga vähe*, ütles Issand oma jüngritele. Mt 9:37.

Aga mis sünnib, kui me järgime Issanda käsku ja kuulutame evangeeliumi? Kas siis kõik kuulajad seda usuvad? Ei usu. Ainult väiksem hulk, üks siin ja teine seal.

Me ei pea ootama, et kõik usuksid, kui me evangeeliumit ka väsimata ööd ja päevad kuulutame. Issand jätkab oma käsu järel: *Kes usub ja on ristitud, see päästetakse, aga kes ei usu, mõistetakse hukka.*

Mk 16:16.

Miks nad ei usu? Kas evangeeliumis on viga? Ei ole Jumala jumalikus evangeeliumis viga ega puudusi. Paulus kirjutab selle kohta, et *see on Jumala vägi päästeks igaühele, kes usub.* Rm 1:16.

Kuigi me ei suuda takistada inimesi evangeeliumit hülgamast, peame me siiski seda lõpmatult kuulutama, et need, kes usuvad, seda kuulda saaksid. Rõõm, mida evangeelium tekitab oma pattu tundvale inimesele, on väga suur, ja meiegi saame sellest osa. Jeesus ütles, et *tõuseb rõõm Jumala inglite ees ühe patuse pärast, kes meelt parandab.* Lk 15:10. Täendamissõnas kadunud pojast jutustatakse Isa suu-

rest rõõmust, kui ta kohtus oma pojaga: Kui poeg alles kaugel oli, nägi Isa teda ja tal hakkas hale ning ta jooksis ja langes poja kaela ja andis talle suud. Ja ta ütles oma sulastele: *Tooge kiiresti kõige kallim kuub ja pange talle selga ja andke talle sõrmus sõrme ja jalatsid jalga ja tooge nuumvasikas, tapke see ja söögem ja olgem rõõmsad, sest see mu poeg oli surnud, ja on jälle saanud elavaks, ta oli kadunud, ja on leitud!* Lk 15:20 j.

Taeva Isa kutsub meid sellest rõõmust osa võtma juba siin maa peal, nii omalt poolt rõõmustama Jeesuse vere armu üle kui ka koos teistega nende päästmise üle. Olgem siis Jumala viinamäel ustavad, nii et Jumala valitud saaksid meiega üheskoos tema riiki ja igavesse rõõmusse.

Palve:

Armas Isa taevas! Sa oled teinud kõik vajaliku minu pääste ja igavesse õndsuse jaoks. Sa oled oma Poja ohvri kaudu maksnud mu suure patuvõla ära ning andnud mulle lapseõiguse. Ma tänan sind selle kõige eest ja palun: Aita mind oma Vaimuga alati pidada Jeesuse tööd mulle õiguse ja pühaduse jaoks piisavaks, nii et ma ei sega sinna midagi minu omast! Mina ei vääri sinu ande, sinu armu ja armastust! Üksi sinule kuulub au ja kiitus kõige eest!

Juhi sina mind nüüd seda rõõmusõnumit teistele jagama ja toeta mind oma armu sõnaga, kuni mu tööpäev lõpeb ja sa võtad mind igavesse puhkusesse! Amen.

Nüüd tahan verest laulda ma, mis kõikide eest jooksnud.
Ta väärtus ei või lõppeda.
Ta on mind puhtaks pesnud.

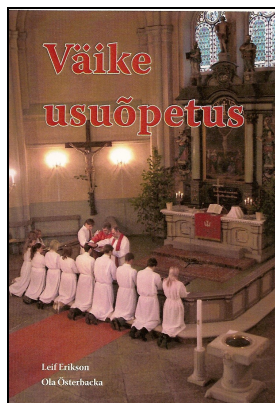
Oh, võtke ilma igaüks!
See midagi ei maksa.
Ta patuste eest surma läks
ja teeb, mis sa ei jaksa.

Au kolmeainu Jumalal',
kes meie häda näinud,
kes armu heitnud meie peal
ja meid nii rikkaks teinud!

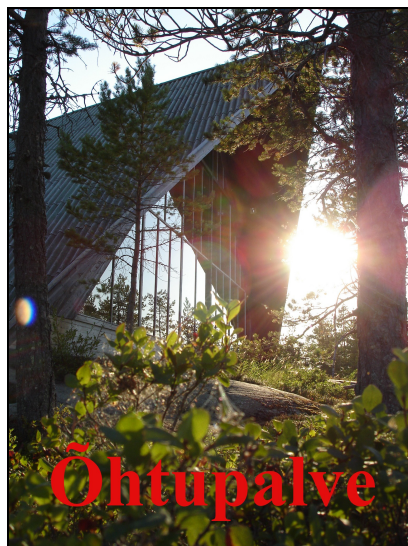
(Lauluraamatust *Laulud Talle kiituseks* nr 92)

Juhani Martikainen

Uuendatud väljaanne!

Väike usuõpetus on ülesehitatud Martin Lutheri Väikse Katekismuse põhjal. Seda võib kasutada õppematerjalina koolides, leeritundides või iseõppimisel. Väike usuõpetus tahab anda lihtsa, kuid piiblipärase vastuse igapäevastele küsimustele.

Tänage Issandat, sest tema on hea, sest tema heldus kestab igavesti!

Ps 106:1.

Kui vähe ma tänan Sind, armas Jeesus! Sa oled ju surnud minu eest. Minu karistuse oled Sa kandnud, minu patud enda peale võtnud ja mulle igavesse elu võitnud. Ja kui vähe olen ma Sind selle eest tänanud ja kiitnud! Ma kaeban ja ohkan, nagu Sinu armastus ei oleks midagi väärt! Andesta mulle see patt!

Minu silmad avanegu, et ma näeksin Sinu headust minu vastu. Minu süda armastagu nii nagu Sina oled kõigepealt mind armastanud. Tänu Sulle, et Sa ei ole mind maha jätnud mu tänamatuse pärast, vaid annad mulle ikka uut armu. Jaa, Sinu heldus kestab igavesti.

"Vaata Jeesusele"

4. Meie Isa palve

Algussõnad

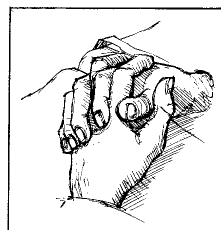
Meie Isa, kes Sa oled taevas.

Mis see tähendab?

Jumal tahab nende sõnadega julgustada meid uskuma, et Tema on meie tõeline Isa ja meie Tema tõelised lapsed, et meie julgesti ja kindla lootusega paluksime Teda nagu armsad lapsed oma armast isa.

Miks võime kutsuda Jumalat oma Isaks?

Seepärast, et Jeesus on andnud meile õiguse olla Tema lapsed ja pärijad taevases riigis.

Ro. 8:15-16

Esimene palve

Pühitsetud olgu Sinu nimi.

Mis see tähendab?

Jumala nimi on küll püha Tema enda tõttu, aga me palume selles palves, et see saaks pühaks ka meie juures.

Kuidas see sünnib?

Kui Jumala sõna selgesti ja puhtasti õpetatakse ja ka meie pühasti nagu Jumala lapsed seda mööda elame; selleks aita meid, armas Isa taevas! Kes aga õpetab ja elab teisiti kui õpetab Jumala sõna, see ei pühitse Jumala nime meie seas; selle eest hoia meid, taevane Isa!

Kuidas õpetatakse Jumala sõna puhtalt ja selgelt?

Seeläbi, et lastakse Piiblit olla ainus alus sõna kuulutamisel ja õpetamisel, et meie enda või teiste arvamus ei saaks tähtsamaks kui see, mida ütleb Jumal. 2 Ti. 4:2-4.

Kuidas elatakse pühalt?

Jumala seaduse ees ei suuda ükski inimene elada pühalt. Kuid see, kes elab usus oma Päästjasse, on püha Tema läbi ja püüab hoolega pidada Jumala käske. Jumala nime pühitsemise seeläbi, kui kiidame, ülistame ja austame Tema nime nii sõnades kui ka tegudes. 1 Ko. 6:20; Ga. 2:19-20.

Raamatust *Väike usuõpetus*, 2008

Gratia Christi

—

Kristuse Arm

Leht "Kristuse Arm" on soomerootsi Jumala laste tervitus Jumala lastele Eestis.

Miks on lehel selline nimi?

Vastus peitub nimes endas: Kristuse arm tähendab evangeeliumi. Kristus on käskinud meil minna kõike maailma kuulutama evangeeliumi kogu loodule (Mk 16:15) ning seda tahame me teha ka selle lehe abil. Evangeelium on vajalik igale inimesele. Usklikud vajavad seda oma usu kinnituseks ja ilmalikud selleks, et nad hakkaksid uskuma Kristusesse ning saaksid päästetud. Nõnda ei saa evangeeliumi pakkumisest kunagi küllalt.

Mõistagi on lehest kasu ka teisi, näiteks koosolekutest teadaandmiseks. Leht võiks edendada kõiki Jumala laste ühtekuuluvustunnet jne.

Külalised Soomest Hans Sandberg ja Lars Lövdahl vestlemas Kalju Kukega ja Endel Mikkeriga Rapla kogudemajas. Foto Bengt Strenzell

Lehe väljaandja on Rootsi Luterliku Evangeeliumiühenduse Soomes (Svenska Lutherska evangeliföreningen i Finland, SLEF) Eesti-töö komitee. "Kristuse Arm" esindab evangeelse luterliku kiriku usku. Meie, SLEFi läkitatud jutlustajad oleme Eestis kogenud head vaimulikku ühtekuuluvust EELK ning eriti vana vennastekoguduse äratusliikumise rahvaga. Soovime teha nendega koostööd Jumala riigis, toetudes üksnes Jumala sõna väele, kuna riik on üksi Jumala päralt, kes meid juhib, annab eeldused tööle ja jõu sulastele.

Kindlasti tekib lugejal küsimus, kuidas meie kontaktid Eestiga tekkisid. Need algasid 1989. aastal, kui SLEFi noorsookoor külastas Läänemaa kogudusi ning mõned

Noarootsi gümnaasiumi õpilased tulid Vaasasse rootsi rahvaülikooli (EFÖ) rootsi keelt õppima. Need õpilased said ülesande tõlkida eesti keelde mõned väikesed vaimulikud raamatud, mida Lääne-Nigula kogudus saaks inimestele jagada. 1992. aastal korraldati EFÖs kursus Eesti pühapäevakooli õpetajatele ja anti välja veidi pühapäevakooli materjale. Samal ajal rajati SLEFi Eestitöö komitee, mis praegu tegutseb SLEFi välismisjoni juhatuse all.

1995. aastal sai SLEFi poolt Lääne praostkonna noorsootöötajaks Heikki Mutso. SLEF on leeriõpetuse jaoks välja andnud raamatu 'Väike usuõpetus'. Salvestatud on koorilaule, välja antud kassette ja CD-plaate. Rael Leedjärve saatmine Keeniasse oli 1989. aastal tekkinud kontaktide tulemus.

Aastaid tagasi palus EELK peapiiskop saata meie misjoniorganisatsioonil Eestisse misjonäre. Väikse ühendusena ei saa me siiski pidevat misjonit ülal pidada. Üritame selle asemel korraldada paar korda aastas nädalapikkuseid kuulutusreise, käies iga kord mõneteistkümnes kuulutuskohas. Alguses külastasime peamiselt sõpruskogudusi, aga aegamööda on sihtkohti juurde tulnud. Praegu on meil head sidemed ka vennastekoguduse palvemajadega. Tuleme võimalustest sõltuvalt sinna, kus meid vastu võtta tahetakse. Meie ainus soov on kuulutada Jumala sõna, et inimesed leiaksid Jumala ja saaksid õndsateks. ☞

SLEFi noortekoor Evangeliska Ungas Ungdomskör (nüüd Evangelicum) Haapsalu Jaani Kirikus 1989 a. Foto: Bengt Strenzell

Rael Leedjärv EELK Misjonikeskuse juhataja Leevi Reinaruuga Korsnäs, Soomes suvel 2006 a. Foto Bengt Strenzell

SLEFi rajamine ja eesmärk

Peaaegu kõigil Soome äratusliikumistel on Eesti kirikueluga ühine ajalooline taust, nimelt herrnhutus, mis jõudis 1700ndate algupoolel ka Soome. Pärast herrnhutluse õitseaega langes siiski jälle vaimulik pimedus ja ükskõiksus rahva peale, kuni Jumal andis mõnede ustavate kuulutajate kaudu taas rahvale äratust. Praegustes äratusliikumistes ei rõhutata nende herrnhutlikku tausta, aga kuulutajate päritolu ilmneb selgesti näiteks lauludest. SLEFi lauluraamatus leidub rohkem kui sada laulu, mida on kasutatud ka Eesti vennastekoguduses.

1873. aastal rajati evangeelse äratusliikumise edendamiseks Luterlik Evangeeliumiühendus Soomes (Lutherska evangeliföreningen i Finland). Ühendus oli kahekeelne, soome- ja rootsikeelne. Liikumise algataja oli praost Fredrik Gabriel Hedberg, kelle pilt ripub iga meie evangeelse palvela seinal. Liikumine sündis ajal, kui evangeelium Jumala armust Kristuses oli Soomes üsna tagaplaanil.

Ühenduse eesmärk on jäänud läbi aegade samaks: kuulutada evangeeliumit Piibli ja luterlike usutunnistuskirjade kohaselt, milleks jutlustatakse ning jagatakse vaimulikku kirjandust Martin Lutheri ja teiste autorite sulest. Ühenduse esialgne töövorm oli rootsikeelsete raamatute müümine ja nende väljaandmine ka soome keeles. Tööle võeti kolportööre, kes raama-

tuid müüsid. Aegamööda hakkasid müüjad ka suuliselt tunnistama ja nii sündis ilmikjutlustamine. Kõiki neid tegevusi on jätkatud siiani, kasutusele on võetud veel muusikatöö, noorsootöö ja välismisjon.

Alguses tehti välismisjoneid Soome Misjoniseltsi (Finska Missions-sällskapet, FMS) kaudu. 1902. aastal alustati oma misjoniga Jaapanis. 1922. aastal jagunes ühendus kaheks, soomekeelseks ja rootsikeelseks osaks: Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys (SLEY) ja Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland (SLEF). SLEF toetas Jaapani misjoneid kuni 1963. aastani, mil alustati välismisjoneid Keenias. Kuni tänaseni on SLEF jõudnud Keeniasse saata umbes kolmkümmend misjonäri.

Aastal 2004 saadeti koostöös Eesti Evangeelse Luterliku Kirikuga Keeniasse meie ühine misjonär Rael Leedjärv.

Võlad on makstud

Võlad on makstud,
vaenlane löödud,
Kristus on surnud,
lepitus tehtud,
hirmutab meid veel
käsk, patt ja surm,
kõikidel prii on Jeesu arm.
Kõikidel! Oh patune kuule!
Kõikidel! Oh vend, õde tule
Ta armu juure, puhasta end!
Kristus on kallilt ostnud sind.

Laulud Talle kiituseks, nr 148:1

Loe ja mõtiskle!

¹⁶Aga Jeesus ütles talle: "Üks inimene tegi suure pidusöögi ja kutsus paljusid.

¹⁷Ja pidusöögi alates läkitas ta oma sulase kutsutuile ütlema: Tulge, sest kõik on juba valmis!

¹⁸Aga nemad kõik hakkasid nagu ühest suust vabandama. Esimene ütles talle: Ma olen ostnud põllu ja pean tingimata minema seda vaatama, ma palun sind, vabanda mind!

¹⁹Ja teine ütles: Ma olen ostnud viis paari härgi ja lähen neid proovima, ma palun sind, vabanda mind!

²⁰Ja veel teine ütles: Ma olen äsja võtnud naise ja seepärast ma ei saa tulla.

²¹Ja sulane tuli tagasi ja teatas seda oma isandale. Siis kojaisand vihastas ja ütles oma sulasele: Mine kohe välja linna tänavatele ja teedele ja too siia vaeseid ja küürakaid ja pimedaid ja jalutuid!

²²Ja sulane ütles: Isand, nõnda nagu sa käskisid, on tehtud, aga veel on ruumi.

²³Ja isand ütles sulasele: Mine välja teedele ja aegade äärde ja keelita rahvast sisse astuma, et minu koda saaks täis!

²⁴Jah, ma ütlen teile, ükski kutsutud meestest ei saa minu pidusööki maitsta!"

Lk 14:16-24

Kui eeldame, et pidusööki korraldab inimene on Jeesus, kes oma kannatuse ja surma läbi kinkis meile vaimuliku peolaua, milles ta pakub meile andekssaamist, õigust ja igavest õndsust – kes on siis need, kellele Jeesus saatis kutse? Kas mitte sina ja mina pole need, keda ta kutsus selle evangeeliumi kaudu? Ja mida siis tähendavad kutsutute tagasilükkavad vastused? Kas mitte seda, et puhas arm neile ei kõlvanud, vaid nad armastasid enam omaenda kujutletavaid rikkusi ja iseenda püüdeid eluõnne ehitada?

Kui me lisaks eeldame, et evangeeliumi pidusööki peab maits-

ma ja nautima juba siin maa peal, saame iseendilt küsida: Kas me oleme selle kutse tõesti vastu võtnud nõnda, et me istume iga päev Jeesuse armulaua ääres pidusöögil? Äkki on hoopis nii, et me ei arvesta kutsega üldse, ei pea end Jeesuse tahte järgi tema päästetöö pärast õigeteks ja õndsateks Jumala lasteks ning taeva ja maa pärijateks? Kas pole meil siis põhjust minna kohe tema juurde andeks paluma, et me ei osanud võtta tema kutset tõsiselt?

Mingem nüüd kiiresti tema pidusööki nautima, uskudes tema sõnasse ja kõigesse, mis tema töö kaudu on meile osaks tulnud, et ta ei peaks meie peale vihastama, nagu tal oleks oma sõnade ja Ps 2:12 sõnade kohaselt täielik õigus teha!

Aga mida tähendab see, et kojaisand läkitas oma sulase tooma vaeseid, küürakaid, pimedaid ja jalutuid ning neid lausa keelitama sisse astuma? Kas mitte seda, et me oleme valmis Kristuse juurde tulema ainult oma vaimulikku viletsust tundes, oleme sunnitud tema armu vastu võtma ainult oma patu pärast? Terved ju ei vaja arsti.

JM

Kõik rahvad kiitku Issandat

¹Kiitke Issandat, kõik paganad, ülistage teda, kõik rahvahõimud!

²Sest võimsaks on saanud tema heldus meie üle ja Issanda ustavus kestab igavesti. Halleluuja!

Ps 117

on SLEFi¹) eestimisjoni töövahend.
Toimetajad: Juhani Martikainen ja Bengt Strengell
Abiks: Piret Riim

Kontakt: est@slef.fi või SLEFi töötaja Eestis: Heikki Mutso, tel. 5100487, e-post: wskaut@webs.ee

SLEF Eesti-töö komitee
Esimees Bengt Strengell
Grannabbavägen 70
FIN-68700 TERJÄRV Soome.
Tel:+358 6 867 5194
Mobiil: +358 500 166 099
Skype: b8675194

*) Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland r.f. (MTÜ Rootsia Luterlik Evangeeliumiühendus Soomes)

Rahu Jumal

"Aga rahu Jumal, kes igavese lepingu verega on surnuist üles toonud lammaste suure Karjase, meie Issanda Jeesuse, valmistagu teid kõiges heas tegema tema tahtmist ja saatku korda meie sees, mis on tema silmis meelepärane, Jeesuse Kristuse läbi, kellele olgu kirikus igavesti! Aamen.

Hb 13:20-21

"Kõik janused, tulge vee juurde!"

Valaste juga. Foto: Bengt Strengell

Tekst ei vaidlusta, vaid ütleb otse välja: Jumal on rahu Jumal. Mõnikord on meil raske seda uskuda ja mõista. Jumal näib meile tihti ranget, nõudliku ja halastamatuna ning tõesti, Ta ongi nõudlik oma õiguses patu ja patu isa, kuradi vastu. Jumal vihkab pattu, aga tahab päästa patust. Seda Ta tegigi, kui ta enne aegade algust valis oma Poja päästjaks ja maailma kõikide pattude lepitajaks. Jumal sõlmis inimkonna-

ga ühepoolse ja igavese lepingu, mis tähendas, et Tema ise päästab meid igavestest hukatusest.

Jumal teadis, et inimesed peaksid paradiisis pattu langema, ja see pärast oli ta päästmise juba ette ära otsustanud. Aadama ja Eeva suur patt ei olnud õieti keelatud vilja söömine, vaid see, et nad Jumala sõnasse ei uskunud. Uskmatus ajas nad paradiisist välja. Uskmatus lahutab meidki Jumala riigist. Aga juba sealsamas paradiisis andis Jumal teada, mil viisil Ta maailma päästab. Ta ütles maole:

"Ma tõstan vihavaenu sinu ja naise vahele, sinu seemne ja tema seemne vahele, kes purustab su pea, aga kelle kanda sa salvad." ^{1 Ms 3:15}

Jeesus Kristus on see seeme,

kes purustas kuradi ja surma võimu. Jeesuse veri on igavese lepingu veri, mis voolas meie pattude pärast. Ka sinu ja minu patud lepitati Kolgatal laitmatu Talle verega!

Jeesusel oli maailma tulles vaid üks eesmärk: teha kõik oma Isa tahtmise järgi. Ta oli läkitatud suureks lammaste Karjaseks ja seda suutis Ta ainult Isa tahtmist järgides ning kõike täites, mis Mooses ja prohvetid olid kirjutanud. Johannese evangeeliumis ütleb Jeesus, Jh 4:34:

"Minu roog on see, et ma teen selle

tahtmist, kes mu on läkitanud, ja lõpetan tema töö."

Jeesuse ülesandel ja truudusel Isale on mitmeid väljendusviise, mis on kokku võetud Tema surmas ristil ja võidurikkas ülestõusmises. Aga Jeesus on ka õpetajaks ja eeskujuks meile. Igavese lepinguvere jõul on Ta Karjane, keda me vajame; Karjane, kes meid kutsub ja julgustab tegema head Jumala tahte järgi. Matteuse evangeeliumis ütleb Jeesus, rääkides leitud lambast:

"Nõnda ei taha teie Isa, kes on taevas, et ükski neist pisikestest hukkuks" Mt 18:14.

Kuidas me siis päästetud saame? Meie patt ja uskmatuse on juba alates Aadamast meie ees taeva sulgenud. Meil on pääste üksnes usu kaudu Jeesusesse! Johannese 6:40 kinnitab Jeesus meile:

"See ongi mu Isa tahtmine, et igaühel, kes näeb Poega ning temasse usub, oleks igavene elu, ja viimsel päeval mina äratan ta üles."

Armsad vennad ja õed! Usu kaudu Jeesusesse Kristusesse ja Tema töösse maa peal on meil kõik, mida taevassemineku jaoks vajame. Meil pole tarvis, me ei tohigi lisada sellele ainsatki oma tööd või mõtet. Jeesus annab enda saavutatud õndsuse meile täielikult armu kingiks. Armust saadu on tasuta:

„Hoi! Kõik janused, tulge vee juurde! Ka see, kellel ei ole raha, tulgu, ostku ja söögu! Tulge, ostke ilma rahata, ilma hinnata veini ja piima!“ Js 55:1-2

Kui Jumal ristimisega meid enda lasteks võttis, saime me hindamatu kingituse: kõik, mis oli Jeesuse oma taevast ja maa peal, sai ka meie kui taevase kodu laste omandiks. Meile anti ka Püha Vaim, kes meid ajalikel matkaradadel juhatab ja aitab. Vaim julgustab meid usaldama Jumala sõna ja uskuma meie patud Jeesuse Kristuse läbi andeks antuks.

Pole vaja arvata, nagu võiksite rõõmustada alles pärast surma ja matuseid taevast. Kuigi meie elus on veel pattu ja nõrkust, tohime juba nüüd uskuda, et kõik on meile andeks antud Jeesuse läbi. Saame kindla usuga ülistada Jeesust meie õndsuse ja õnne eest, kuni usk muutub kord nägemiseks taeva kodus Jeesuse juures. Temale kuulub au nüüd ja igavesti!

Aamen.

Bengt Strengell

Ustav on Jumal, kelle poolt te olete kutsutud osadusse tema Poja Jeesuse Kristuse, meie Issandaga. 1Kr 1:9

Luther: Reisitoit

Teda haavati meie üleastumiste pärast.

Js 53:5

Neist sõnadest paistab, et inimeste töö ja vaev, mille läbi nad taotleavad Jumala armu, on neetud. Ka igasugune tarkus, õigus ja pühadus, head teod, millega inimesed tahavad õndsust ära teenida ilma armulise Issanda Kristuseta, on neetud. Kogu inimlik pingutus langeb põrmuks sõna ees, mis ütleb, et Kristust haavati meie üleastumiste pärast. Sest kui on tõsi, et ta on meie eest kannatanud, siis peame pidama väärtusetuks, jah, pühkmeks kõike omaenda õigust, häid tegusid ja teeneid, millele me lootsime. Nõnda peame otsekui iseendist lahkuma, enesekeskuse maha jätma ning kogu südamest lootma võõra õiguse peale, nii et me justkui maa ja taeva vahel rippudes haarames ja hoiame kindla usu abil kinni sellest õigusest, mida me ei saa näha ega tunda, vaid mida meile pakutakse ja antakse ainult Sõna kaudu.

Martin Luther

Raamatust *Resekost (Reisitoit)*, betraktelser för hwar dag i året samlade ur d:r Martin Luthers skrifter. Helsingfors 1917. Lutherska Evangeliföreningen i Finland. Lk 265, 21 juuli. Tõlge JM

Kui aeg sai täis, läkitas Jumal oma Poja, kes sündis naisest, sündis Seaduse alla, ⁵lahti ostma seadusealuseid, et me saaksime pojaseisuse. ⁶Et te olete aga pojad, siis on Jumal läkitanud teie südamesse oma Poja Vaimu, kes hüüab: "Abba! Isa!" ⁷Nõnda ei ole sa enam ori, vaid poeg, aga kui sa oled poeg, siis sa oled ka pärija Jumala kaudu. Gl 4:4-7

Väike katekismus:

PALVEID

missuguseid pereisa peab õpetama oma kodakondsetele hommiku- ja õhtupalveteks.

Hommikupalve

Kui sa hommikul sängist tõused, õnnista end püha ristimärgiga ja ütle:

"Jumala Isa, Poja ja Püha Vaimu nimel. Aamen."

Seejärel loe põlvitades või seistes usutunnistus ja Meie Isa palve. Soovi korral võid lisada veel sellise palve:

"Ma tänan Sind, mu taevane Isa, Jeesuse Kristuse, Sinu armsa Poja läbi, et Sa sel ööl mind kõige häda ja kahju eest oled varjanud, ja palun Sind, et Sa ka sel päeval mind hoiaksid pattu ja kurja tegemast, et minu teod ja elu oleksid Sulle meelepärased. Nõnda annan ma Sinu kätte ennast kogu ihu ja hingega. Olgu Sinu püha ingel mulle saatjaks, et kurjal vaenlasel ei oleks meelevolda minu üle. Aamen."

Võid laulda ka ühe vaimuliku laulu või muul viisil oma hinge kasutada ja siis rõõmsal meelel tööle asuda.

Õhtupalve

Kui sa õhtul magama heidad, õnnista end püha ristimärgiga ja ütle:

"Isa, Poja ja Püha Vaimu nimel. Aamen."

Seejärel loe põlvitades või seistes usutunnistus ja Meie Isa palve. Soovi korral võid lisada veel sellise palve:

"Ma tänan Sind, mu taevane Isa, Jeesuse Kristuse, Sinu armsa Poja läbi, et Sa sel päeval oled mind armulikult hoidnud, ja palun Sind: anna mulle andeks kõik mu patud ja eksimused! Varja mind sel ööl armulikult! Ma annan enese kogu ihu ja hingega ja kõik Sinu kätte. Olgu Sinu püha ingel mulle saatjaks, et kurjal vaenlasel ei oleks meelevolda minu üle! Aamen."

Siis heida kärmesti ja rõõmsal meelel puhkama.

Raamatust: *Doktor Martin Luther, Väike Katekismus ja Usuõpetus*, Tallinn 1992

Kas sa usud Jumalasse – või omaenda ususse?

Rapla kogudusemaja altar. Foto: Bengt Strengell

⁵ Ja apostlid ütlesid issandale:
"Kasvata meie usku!"

⁶ Aga Issand ütles: "Kui teil oleks usku nagu sinepiivakene, te võiksite öelda sellele mooruspuule: "Juuri end üles ja istuta merre!" ja see kuulaks teie sõna. Lk 17:5-6.

Jeesuse jüngrid olid mitmed korrad kogenud, et nende usk pole piisav. Nad ei arvanud, et neil usk puudub, vaid nad arvasid, et usk on väike. Jeesus aga teab, et neil pole usku üldse. Seepärast ta ütleb neile tõtt: Teil pole usku. Ja mida ei ole, seda ei saa ka kasvatada.

Kas sina oled kogenud oma usu nõrkust? Kui sa palud haiguse või muu koorma all Jumalalt abi, kas märkad siis, et usku napib? Võib-olla tunned koguni, et sul polegi usku. Siis on sul täiesti õigus! Usk kaob raskusi kohates ja sina lööd kartma nagu Peetrus tuult ja laineid nähes ning hakkad uppuma. Siis ei ole sa enam uhke oma usu üle, kuna näed, et seda polegi. 'Sest kui sul oleks usku kasvõi nagu sinepiivakene, sa võiksid öelda puule: "Juuri end üles ja istuta merre!" ja see kuulaks su sõna', ütleb Jeesus.

Aga just siis, kui sa märkad, et sinu võimalused on lõppenud, on Jumala abi lähedal; just siis tahab ta aidata. Ta on oodanud seda hetke, millal sina annad alla ja palud abi temalt, sest ta tahab saada iseendale kogu au. Ja see on igati õiglane: au kuulub üksi temale, sest kõik head annid tulevad temalt.

Issand tahab meile õpetada, et meil iseendal ei ole üldse usku. Se-

da pole aga võimalik õpetada üksnes teooria abil, vaid me peame isiklikult kogema tema sõnade tähendust. Õpetamisel kasutab ta kõiksuguseid raskusi. Eluteel kohatud haigused ja igasugused takistused ning vastulöögid ei tule juhuslikult, vaid Jumal läkitab neid meile, et näidata meile meie tõelist olukorda. Sa oled Jeesuse jüngritega sama Jumala hoolekande all!

Usk on Jumala and – see on esimene õppetükk, mida me Jumala lastena saame kogu eluaja omandada. Jumal annab meile usu, ning ta annab usku just nii palju, kui ta oma jumaliku tarkuse ja halastuse kohaselt näeb heaks anda. Usk, mille ta annab, on usk temasse, tema isaliku juhatusse ja ettenägelikkusesse. Meie seevastu tahame rajada lootust omaenda usule, uskuda omaenda palvetesse. Aga meie lootus peab olema rajatud ainult Jumala peale, mitte meie iseenda ega meie usu vägevuse peale.

Usk üksnes Jumalasse on meie lihale ja inimlikule mõistusele vahel tõepoolest raske katsumus. Tee, mida mööda peame minema, näib olevat meil võimatu läbida. Kui Jumal käskis Moosesel minna Egiptuse vaarao ette paluma Iisraeli rahvale orjusest vabastust, siis mõtles Mooses kõigepealt oma kehva kõnepidamisoskuse peale. Kui Jeremia sai ülesandeks kuulutada rahvale Jumala sõna, vastas ta Moosesega samal viisil: „Ma ei oska rääkida“. Kui Jumal käskis Aabramil lahkuda oma suguvõsast ja minna oma kodukülalt ja maalt välja tundmatule

kaugele maale, siis ei olnud tal peale Jumala mitte kedagi, kellelt võinuks abi ja juhatust oodata. Aga sellest piisas. Jumal ei petnud, vaid oli oma sõnadele truu ja juhatas Aabrahami heale maale.

Meil pole võimalik ilma raskuste ja vastulöökideta taibata, et meil usk puudub. Enne kui Mooses sai ülesandeks vabastada Iisrael, lasi Jumal tal vaarao teenistuses läbi kukkuda. Mooses peab põgenema kõrbesse ja elama seal nelikümne aastat, et aru saada: kõik ta oma võimalused on lõppenud. Sel põhjusel lasi Jeesus ka oma jüngritel sattuda Genneesareti järvel merehätta, ja seepärast lasi ta neil ebaõnnestuda langetöbist tervendades. Tookord ütles Jeesus neile: "Oh uskmatu ja jonnakas sugupõlv! Kui kaua pean ma teie juures olema? Kui kaua tuleb mul teiega kannatlik olla?" Mt 17:17. Jeesusel on põhjust öelda ka meie kohta sedasama. Kui meil oleks usku kasvõi sinepiivakese võrra, siis võiksite ühe sõnaga võita kõiki haigusi ja raskusi. Aga meil pole usku – ei sugugi.

Seda on meil vaja õppida, et saavutada Jumalaga õige vahekord mõistmaks: kõik hea on tema and ning võim kurja üle on tema, mitte meie kätes. Alles siis, kui näeme, et meil pole ei usku ega väge, palume me seda Jumalalt ning alles siis ta annab meile nii usku kui väge, mis tuleb tema sõna kaudu. Siis annab ta nii palju usku kui sellel hetkel heaks näeb, ja ta annab ikka piisavalt.

JM